

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Temetik a villamosreformot*

Forrás:

Népszava

Byp.
(Hely)

1918 VIII 18
(Idő)

(Köt. v. füz.) (C)

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

"1918"

Személy

— Temetik a villamosreformot. Nem kellett volna profétai ihlet, mindenki megjósolhatta, hogy az az új villamosreform, amellyel a közúti közlekedést, ezt a döglött lovat megpatkolták, csak a meddő kísérletek számát szaporítja és csufos kudarc után belájták a kísérletezők, hogy szerencsétlen órában született ötletük keresztülhajsolásával csak az utazóközönséget zaklatták, de a közúti forgalom sorsán semmit sem javítottak.

A kereskedelmi miniszter hétfőn este a „hátsó ülés” című villamosreform végtisztességre hívta össze az illetékes urakat és tudomásukra adta azt, hogy ő már karlsbadi üdülés alatt tudta azt, amit az illetékes urak itthon nem tudtak, azt tudniillik, hogy ez a villamos újítás nem vált be. Ezt a reformot el kell temetni, de a halott sírjánál el kell mondani az ő véleményét is, ami a következőkben csucsosodik ki:

Kivánatosnak tartja az egységes jegyrendszert, mert lehetetlen a mai harminckét jegy mellett a gyors jegykezelést lebonyolítani. Korlátozni kell a megállóhelyek számát, korlátozni a rövidebb utakra való utazást. Meg kell alapítani az utasok átlagos számát, hogy hány utas fér el egy kocsin. Sürgős intézkedések kell tenni a kocsipark javítása érdekében minthogy különösen a Városi villamosnál 49-45 százaléka a motorkocsiknak forgalmon kívül áll. A forgalmi eszközök száma a békebeli állapotokhoz képest több mint tíz százalékkal csökkent, ugyanakkor az utasoké ötven százalékkal emelkedett. Itt is tenni kell valamit.

A főkapitány — mint a megboldogult természetes és törvényes gyámja — a koporsóná mentegetni kezdte az elhunytat. Főlsorolta az érdekeit is. Amióta kommandóra szállnak le és föl az utasok, kevesebb a baleset. (Igen mert most mindenki a vezető mellett szállt le és a vezető nem indította el a kocsit addig amíg volt leszálló utas. Amikor hátul is leszálltak, akkor a vezető indított, akár volt le vagy föl szálló utas, mert a csöngetés nem mindig hangzott el idejében.) A főkapitány ur egyébként azt tartja, hogy a megboldogult nem halt meg természetes halállal, hanem a közönség figyelmességének és a szabadságvesztésének áldozatává. A főkapitány aztán megint a kereskedelmi miniszter beosztásából. Szívére kötötte a főkapitánynak, hogy győzelmesen szerezzen hantolja el a drága halottat. Az egységes jegyrendszer ügyében pedig az illetékesek sürgősen dugják össze a fejüket.

Drága halott, hát mi mit mondjunk a sír előtt? Amit mondanánk, azt már életedben elmondtuk. Most csak azt mondjuk, hogy eredj és ne gyere föl. Nyugodj békében és ne támadj föl soha, mert igazán nem érdemes ilyen rövid időre!

Bödy polgármester ur egy csöppet sem könnyezett a kimuláson. A személyzetihiány és a kocsihány a legfőbb baj. A szénbizottság is beleszólt a dologba, mert megtiltotta a közlekedést. Amíg állóhelyek vannak a villamos belsejében, addig nem is lesz rend. Az utasokat kéne korlátozni, hogy ne üljenek villamosra olyan sokan és ha ehhez nincs a rendőrségnek elég embere, az önkéntes őrseregtől kellene rekvirálni karhatalmi erőt. (Ez a leghevesebb: le kell cibálni mindenkit a villamosról, hogy senki se villamosozzék és így akkor a villamosközlekedés ellen senkinek sem lesz kifogása, legföljebb a részvényeseknek.) A tarifát nem emeli, mert például a főváros vállalata kedvező anyagi helyzetben van, amde a megállóhelyek számát csökkentené tíz százalékkal.

Sándor Pál a Közüti vezérigazgatója szintén koszorút helyezett a megboldogult koporsójára és megható szavakkal csesztette, hogy az illető nem is volt olyan rossz, mint amilyenek mondták. Békében föl is kell támasztani, de megfordítva: elől föl és hátul le! (Ezt csak ugyan meg kell próbálni, mert még ilyen nem volt. Ha ez se használ, akkor kísérletezhetünk úgy, hogy oldalt le és oldalt ki! — aztán alul és fölül ki!) Egyébként ő is az egységes jegyrendszer híve, de ellensége az utasok száma korlátozásának. (Nagyon természetes. Mit szólnának a Közüti részvényesek, ha nem az volna?)

Aztán egy mérges ur beszélt még a megboldogult fölött: Horváth nevű miniszteri tanácsos ur, aki többször utazott már villamoson és így mint villamoszakértő szerepelt a terepén. Azt mondta, hogy a rendőroket föl kellene hatalmazni, hogy a rendet be nem tartó utasokat nyomban, a helyszínen büntessék meg. (Ez az! A rendőr a villamosmegállónál kihágási bíró legyen, aki a villamososzlophoz kötözi majd az utasokat, hogy nem fizetés ese-